

POSTANOWIENIE

Dnia 28 stycznia 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Demendecki

w sprawie ze skargi K. K.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Najwyższym w sprawie o sygn. II KO 120/25, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 28 stycznia 2026 r.,

- 1. odrzuca skargę;**
- 2. umarza postępowanie wywołane wnioskiem K. K. o zwolnienie z kosztów sądowych.**

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 16 września 2025 r. (data prezentaty Sądu Najwyższego) pełnomocnik K. K. (dalej: Skarżący) wniósł skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Najwyższym w sprawie o sygn. II KO 120/25. W treści skargi Skarżący wniósł także o zwolnienie go z kosztów sądowych z uwagi na niemożność ich poniesienia bez uszczerbku dla niego i jego rodziny.

Sprawa o sygn. II KO 120/25 została zarejestrowana w Sądzie Najwyższym na skutek wniosku skazanego o wznowienie postępowania zakończonych wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 18 lutego 2021 r. w sprawie o sygn. akt II AKa 91/20, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Radomiu z dnia 12 listopada 2019 r. o sygn. akt II K 33/18. Postanowieniem z dnia 6 sierpnia

2025 r. odmówiono przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania uznając go za oczywiście bezzasadny. Postanowieniem z dnia 9 października 2025 r. utrzymano w mocy powyższe postanowienie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Według art. 2 ust. 1 ustawy z 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: u.s.p.p.) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Według przepisów powołanej ustawy, skarga na przewlekłość nie przysługuje w każdym postępowaniu, ale - przeciwnie - dotyczy tylko postępowań wymienionych w art. 3 u.s.p.p. Katalog ten ma charakter zamknięty (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z: 1 czerwca 2022 r., I NSP 177/22; 11 maja 2022 r., I NSP 134/22; 11 maja 2022 r.; I NSP 101/22; 20 kwietnia 2022 r., I NSP 98/22; 12 września 2019 r.; I NSP 97/19; 8 maja 2020 r., I NSP 47/20). Nie uwzględniono w nim postępowań, którego dotyczy przedmiotowa skarga, tj. postępowania w przedmiocie czynności sądu mających na celu rozpoznanie wniosku o wznowienie postępowania. Oznacza to, że sprawa o rozpoznanie wniosku o wznowienie postępowania nie jest „sprawą” w rozumieniu art. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 22 listopada 2022 r., I NSP 266/22; z 31 lipca 2024 r., I NSP 228/24; z 18 grudnia 2024 r., I NSP 360/24).

W konsekwencji, na podstawie art. 395 § 1 w zw. z art. 397 § 1¹ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania, przedmiotową skargę na przewlekłość należało odrzucić.

Jednocześnie, wobec odrzucenia skargi, zbędnym stało się orzekanie w przedmiocie wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych. Z tych też przyczyn Sąd Najwyższy, na podstawie art. 355 w zw. z art. 391 § 1 w zw. z art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość, umorzył postępowanie zainicjowane tym wnioskiem.

Z tych względów, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

[MWR]

[r.g.]